

עיריית תל-אביב-יפו
פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54 טקס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/2006)

		השתתפו :	
	מ"מ היו"ר	נתן וולוך	וה"ה :
מ. וירשובסקי	א. גלעדי	ח. אבי-גיא	ר. חולדאי
ש. מסלאוי	ש. מזרחי	ש. חשן	ד. ספיר
		ז. שביט	

מוזמנים
וה"ה :

אורנה פורת
יוסף יוסליה ברגנר
חיים גורי
רוני מילוא
ואורחים רבים (400 מוזמנים)

הטקס התקיים במוזיאון תל-אביב לאמנות
בשעה 19:15

רשמה סטנוגרמה
ישראלה אגמון

מזכירת המועצה
גלילה בן חורין

**437. טכס הענקת אזרחות כבוד לנכבדינו אורנה פורת, יוסף
יוסל'ה ברגנר, חיים גורי, רוני מילוא**

מר וולנד:

קהל נכבד.

נקבל בברכה את אזרחי הכבוד של העיר תל-אביב יפו, מלווים על ידי ראש העירייה מר רון
חולדאי, נכנסים לאולם.

(מחיאות כפיים)

ערב טוב.

אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה החגיגית לרגל הענקת אזרחות כבוד לנכבדינו : אורנה
פורת, יוסל'ה ברגנר, חיים גורי ורוני מילוא.

(מחיאות כפיים)

נפתח את המעמד בהדלקת נר שלישי של חנוכה.

אני מתכבד להזמין את החזן-נפתלי הרשטיג, ומקהלת מכון תל-אביב לחזנות על-שם ברודט בתל-
אביב.

מר הרשטיג:

החזן שידליק את הנרות הוא כמובן, תזוהו אותו מיד, אודי שפילמן.

הדלקת נר שלישי של חנוכה.

מר הרשטיג:

פרק מתוך הלל-:

הללויה עבדו עבדי ה'.

משהו מאוד רוסיני שכתב יוסל'ה רוזנבלט.

החזן הוא ישראל גולדפריין

(מחיאות כפיים)

מר וולנד:

תודה למנצח נפתלי הרשטיג ולמקהלת מכון תל-אביב לחזנות.

(מחיאות כפיים)

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 3 -

מר וולנד:

אורנה פורת, חיים גורי, יוסליה ברגנר, ורוני מילוא.
אתם מצטרפים היום לרשימת אזרחי הכבוד של עירנו, ואלה שמותיהם.

הקרנת סרט - אזרחי הכבוד של העיר תל-אביב יפו.

(מחיאות כפיים)

מר וולנד:

לביצוע שירו של חיים נחמן ביאליק- הכניסני תחת כנפיד, אני מזמין את דוד דאור.
לאחר שירתו של דוד דאור תקבל את הנחיית וניהול הטקס- השחקנית יונה אליאן.

(מחיאות כפיים)

דוד דאור- שירה

גב' יונה אליאן:

ערב טוב לכם.
אני מתכבדת להזמין לבמה את ראש עיריית תל-אביב יפו- רון חולדאי.

(מחיאות כפיים)

מר חולדאי - ראש העירייה:

גבירתי – אזרחית הכבוד של תל-אביב יפו.

אזרחי הכבוד.

חברי מועצת העיר.

מכובדי כולם.

אזרחות הכבוד של העיר תל-אביב יפו אינה תעודת הקלף של האתמול. היא לא הטקס מרטיט

הלב של היום, והיא אינה הצילום בעתון של המחר.

אזרחות הכבוד שלנו, כך אני רואה אותה, היא בראש ובראשונה, ואולי יותר מכל, הבעת תודה

מעומק הלב של העיר העברית הראשונה. זו תודתו של האזרח מן הרחוב, תודתו של האיש שרוצה

ללחוץ יד לכלת הערב הזה- הגב' אורנה פורת, ולומר לה תודה על אלפי ערבים עלי במה.

זוהי תודתו של האיש הקטן שמבקש לטפוח על שכמו של חיים גורי, האיש שנולד מן החולות,

ולומר לו אישית כמה מילים של אהבה. ולהחזיר אהבה למשורר שכל חייו אהבה אחת גדולה

לארץ, לאנשיה, ולתל-אביב יפו ותושביה.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 4 -

אזרחות הכבוד של תל-אביב יפו היא בקשה יוצאת מן הלב של האיש והאשה- המביעים הוקרה ליוס'לה ברגנר ולמכחולו המופלא, אשר דמויותיו היוצאות מן הבד- חודרות אל הלב. וזה גם מסר של הערכה למי שתרים ועשה ועמל ובנה, וניהל וניצח על ימיה ולילותיה של תל-אביב יפו- עמיתי רוני מילוא.

(מחיאות כפיים)

גבירתי ורבותי, אילו רק יכלו מאות אלפי האזרחים בתל-אביב יפו ותושביה, אם רק התאפשר להם הדבר, היו הם לוחצים ידיכם הערב בחיבה רבה ואומרים לכם כולם את מה שאנו כולנו רוצים לומר לכם הערב- תודה. תודה על מה שעשיתם, תודה על מה שהייתם, תודה על מה שאתם היום, אנשים שיודעים לאהוב.

כל אחד מכם בתחומו- תרם לאושרם של חיי התרבות של תל-אביב יפו וממילא למדינת ישראל כולה, ושמנו נרשם ויירשם בכותל המזרח של בוני מדינת ישראל, לוחמיה וחולמיה. גבירתי אזרחית הכבוד, רבותי אזרחי הכבוד, חברי התל-אביבים. אני מוצא עצמי נבוך מעט מן הצורך, כך אמרו לי הערב לעשות, לפרט את מעלותיה של תל-אביב יפו כבירת התרבות של מדינת ישראל. אלפי נגניה ומחולליה, משורריה וצייריה, מכל רחוב, מכל פינה תרמו למרכזיותה של תל-אביב יפו עירנו, בחיי המדינה ומקורות תרבותה. מתל-אביב יפו שלנו יוצאת תורה לערים אחרות, למדינות הים, וצליליה וצבעיה ותמונות המחול ובתי השיר שלה הם בסיס חייו של העם היהודי כאן ושם.

"תל-אביב", כתב פעם המשורר משה דורי :

"תל-אביב רועדת לי מתחת לרגלים.

לא קל", הוא כותב, "למצוא אחיזה אמיתית בעיר הבנויה על חול."

עם כל הכבוד למשורר, ויש לי ולנו כבוד, זה היה פעם. היום קל למצוא אחיזה אמיתית בעיר הבנויה על חול, למצוא פינה ליצירה המוזיאונית, בגלריות, על בימות התאטרונים, על מסכי הקולנוע, על רחבות המחול.

קל למצוא אחיזה אמיתית בעיר שאין בה אף רגע דל.

מה נאמר ומה נגיד על תל-אביב יפו שלנו- שעוד לא אמרו? על היותה יתד עיקרית למדינה שבדרך, על היותה מבצר לחידוש השפה העברית, על היותה האכסניה העיקרית לתרבות ולאמנות- שאת ראשיה ושועיה אנו מכבדים היום בקבלת אזרחות כבוד.

על היותה מוקד למרכז עשייה וחיים תוססים של חברה, כלכלה ותרבות.

ובעיקר, מבין החולות הנודדים יצאה תורה כבר בימים ראשונים, ואין זה מקרה, אין זה מקרה כלל שראש העיר הראשון- מאיר דיזנגוף ציווה את ביתו לעירייה- לכוון בו מוזיאון. ואני מביט ואקיים, עוד למלא את צוואתו של ראש העיר הראשון.

(מחיאות כפיים)

אין זו העת לסיכומים. אולי נעשה זאת כתחנת ביניים בשנת המאה לתל-אביב יפו. אך עד אז אנו רשאים כולנו- להצדיע לבונים וליוצרים. תל-אביב יפו זו, תל-אביב של אז ושל היום, היא מלאכתכם שלכם.

גב' אורנה פורת, מר יוס'לה ברגנר, מר חיים גורי, מר רוני מילוא :

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 5 -

כל לבנה בשלמת הבטון והמלט הזו, כל עץ ירוק, כל מרצפת, כל לב ונשמה, וכל יד התומכת בתל-אביב יפו- היא גם שלכם.

גבירותי ורבותי: דצמבר – חודש מכותר, כתב כהן השירה של תל-אביב יפו- נתן אלתרמן. ריחות תפוז ומטר, אתה נותן כוחות גנוזים לעצי התפוזים. אתה יודע להשיב ריח אביב לתל-אביב.

ואני אומר לכם קהל נכבד, אנו כולנו – חובתנו לעשות, שימשיך אביב בתל-אביב.

(מחיאות כפיים)

אזרחי הכבוד של תל-אביב יפו.

אי יודע שתמצו לומר תודה ולתת כבוד לעירייה- שזיכתה אתכם בתואר הראוי הזה. אז אני, ראש העיר תל-אביב יפו אומר לכם: הכבוד רבותי אזרחי הכבוד, הכבוד הוא שלנו, והתודה היא לכם.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

תודה רבה לך.

ואנו נעבור עתה לחתני הערב, והראשונה שביניהם היא כמובן כלה, כלת הפרס, השחקנית אורנה פורת.

(מחיאות כפיים)

הקרנת סרט על אורנה פורת.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

כולם מכירים את השיר – זמר אהבה לים, אבל לא יודעים שהוא נכתב למחזה- "ים ובית", מאת שולמית בת-צורי. המחזה הועלה בשנת 1953 בתאטרון הקאמרי, בהשתתפות אורנה פורת. אז לכבודך אורנה- הזמנו את הזמרת לבצע את השיר, שאת מילותיו כתב רפאל אליעז, לחן סשה ארגוב.

(מחיאות כפיים)

אתי אנקרי- זמר אהבה לים

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

כן, כמו שאמרת אורנה יקרה שלנו, היה לך חלום להקים תאטרון. החלום התגשם בהקמת התאטרון לילדים ולנוער הנקרא על שמך. אחד השחקנים שמופיע בתאטרון עוד מימי הראשונים הוא ישראל גוריון- הילד הנצחי, המשחק ומביים בתאטרון גם בימים אלה, ואנו נראה עכשיו קטעים מתוך ההצגה שלו- "ליצן החצר", יחד עם השחקן גיל צ'רנוביץ. הקטעים משולבים בשיר בביצוע ילדי סדנאות הנוער של התאטרון, וכל זה מוגש לך באהבה רבה, בשם כל אלפי הילדים שזכו לצפות בהצגות הנפלאות של התאטרון אותו הקמת. שחקני התאטרון בבקשה.

הופעת ילדי סדנאות הנוער של התאטרון עם השחקנים- ישראל גוריון וגיל צ'רנוביץ'

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

אני מתכבדת להזמין לבמה את אזרחית הכבוד- אורנה פורת, ואת ראש העיר.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

עכשיו ברשותכם אני אקרא את הנוסח המקורי של המגילה:
זאת התעודה כי אורנה פורת כובדה מטעם העיר תל-אביב יפו בתואר אזרחית כבוד, על פי החלטת מועצת העירייה מיום ראשון יז' באלול תשס"ו – 10.9.2006.
לאחר מלחמת העולם השנייה נתוודעת בגרמניה לקצין יהודי מארץ ישראל, וקשרת את גורלו בגורלך ובגורל עמו. ביקשת לנטוש את גרמניה- שהטילה עליך אשמה קולקטיבית, וב- 1949 עלית עמו ארצה- כאחת מבני עמנו, שקלטו אותך בזרועות פתוחות ובלב חם.
כאן שבת והמשכת באהבת נעורידך- המשחק, ושקדת בכל מאודיך על אימוץ השפה העברית. עד מהרה ניתן לך למלא את יעודיך כשחקנית, והיית שותפה לבשורה התאטרונית שהביא לבימותינו התאטרון הקאמרי של עירנו, שבו גילמת עשרות דמויות ראשיות- בלתי נשכחות. כן נענית למלא תפקידים רבים בתאטרונים נוספים בארץ ומחוצה לה.
בכל אלה בא לביטוי עליון כשרונך הדרמטי, עתיר ההשראה, שקרב את הקהל ובראשו את הנוער לאמנות התאטרון.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 7 -

כפועל יוצא מפעולתך זו נחלצת ב - 1970 להקים ולקיים את התאטרון לילדים ולנוער הקרוי בשמך ופועל עד היום.

על כל אלה עוטרת באותות הוקרה ופרסים, לרבות פרס ישראל לתאטרון ב- 1979. מועצת עיריית תל-אביב יפו- בהוקירה את השגיך ואת תרומתך, החליטה לצרף את שמך לרשימת האישים, אנשי הסגולה, שעירנו מכבדת אותם ומתכבדת בהם.

על החתום :

רון חולדאי- ראש עיריית תל-אביב יפו
וחברי המועצה.

(מחיאות כפיים)

הענקת תעודת אזרחות הכבוד לגב' אורנה פורת על ידי ראש העירייה- מר רון חולדאי.

גב' אורנה פורת:

למדני אלוהי ברך והתפלל, על סוד עלה כמל, על נוגה פרי בשל, על החרות הזאת לראות, לחוש, לנשום, לדעת, לייחל, להיכשל.

למד את שפתותי ברכה ושיר הלל, בהתחדש יומך עם בוקר ועם ליל.

לבל יהיה יומי היום- כתמול שלשום.

לבל יהיה עלי יומי הרגל.

לאה גולדברג.

(מחיאות כפיים)

אני שואלת אתכם- איך יומי יכול להיות הרגל לאחר דבר כזה שמרגש אותי כבר ימים שלמים- מאוד מאוד מאוד.

אני לא אחזור על מה שכתוב במגילה, הכנתי את זה אמנם, אבל אני מוותרת.

מלבד תיקון קטן- שעליתי ארצה ב-BRITISH PASPORT FOR PALESTINE ב- 1947.

אבל, לרדת בלי להביע עוד חלום, לא מכירים אותי.

אז אני אבקש, איפה מיקי ירושלמי יושב?

(מחיאות כפיים)

מר מיקי ירושלמי:

כאן.

גב' אורנה פורת:

תקום מיקי.

קמת?

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 8 -

זה החלום הבא. אני מזהירה אתכם- ראש העיר, חברי המועצה, וזו הישיבה, וזה כבר יכנס לפרוטוקול, אין מה לומר. מיקי, אני ייסדתי את התאטרון הלאומי לילדים ולנוער בעזרת יגאל אלון ז"ל. ומיקי ירושלמי, ב - 1993 נהפך ליו"ר החדש של התאטרון.

(מחיאות כפיים)

ומאז הוא שם עם כל הלב, עם כל המחשבות, עם כל החלומות. והיום- חלומותינו נפגשו. אנחנו חושבים, חולמים, מבקשים, שהתאטרון שמיקי העביר אותו לאחת השכונות העתיקות של תל-אביב, נווה צדק, נתן לנו את הבית, נתן לנו כל מה שבכלל אפשר לתת, גם הוא וגם אני, אנחנו חושבים שהגיע הזמן- שלא רק לגדולים- לתאטרון הלאומי "הבימה", לתאטרון העירוני "הקאמרי", מגיע בניין מפואר נפלא לילדים ולבני הנוער. ולכן, אנחנו- מיקי ואני, ואתנו – נדמה לי- כל ילדי תל-אביב, ואולי גם אחרים יצטרפו, אנחנו נודה לכם מאוד אם תקחו את הבקשה הזאת בחשבון.
תודה.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

אנו נעבור עכשיו למשורר- אזרח הכבוד חיים גורי.

(מחיאות כפיים)

הקרנת סרט על המשורר חיים גורי

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

שיר הרעות- שנכתב על ידי חיים גורי והולחן על ידי סשה ארגוב- בוצע לראשונה על ידי להקת הציזבטרון. היום אני שמחה להזמין לבמה להקה צעירה, את צופי תל-אביב, הם יבצעו את השיר.

להקת צופי תל-אביב- שיר הרעות

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

לביצוע קטעי שירה מתוך הספר- רשימות מבית היין התל-אביבי- יריד המזרח, אני מתכוונת להזמין להופעת בכורה- שלושה חברים שלי, שלושה שחקנים נהדרים, את יורם חטב, דביר בלדק, ועמנואל חנון.

ליד הפסנתר- המלחין אורי לשמן

ביצע קטעי שירה

גב' יונה אליאן:

אני מתכבדת להזמין לבמה את המשורר- אזרח הכבוד- חיים גורי.
ואת ראש העירייה- בבקשה.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

ברשותכם, אני כמובן אקרא את נוסח המגילה.
וזאת לתעודה כי חיים גורי כובד מטעם העיר תל-אביב יפו בתואר אזרח כבוד, על פי החלטת
מועצת העירייה מיום ראשון י"ז באלול- תשס"ו – 10.9.2006.
כאות הוקרה על דרך חייד הייחודית ועתירת התרומה, שראשיתה בעירנו כבן לבוני העיר, נושאי
דגל ארץ ישראל העובדת, המשכה בשורות הנוער החלוצי שברוחו התנדבת להיות מראשוני
הפלמ"ח ופעלת בו בימי המאבק.
ויצאת כשליח ארגון ההגנה אל שרידי הנוער היהודי באירופה שלאחר השואה, לארגנם להעפלה
לארץ.
חוויות אלה וסערות מלחמת העצמאות- שהיית מלוחמיה בחזית הנגב, הטביעו חותמם על יצירתך
הספרותית בשירך, בכתביך ובסרטים שיצרת, להציב גל-עד לאימות השואה, לגבורת מרד
הנואשים בגטאות ולפריצת שעריה הנעולים של המולדת.
שיריך ופזמוניך לכבוד הלוחמים, חבריך לנשק והבאים בעקבותיהם- הולחנו לחובבי השיר
לדורותיהם.
יצירתך השירית- שזיכתה אותך בפרס ישראל ב- 1988 הרימה תרומה רבת ערך להיווצרות
הסגנון העברי הארץ-ישראלי ולתרבותה הסגולית של מדינת ישראל.
מועצת עיריית תל-אביב יפו, בהוקירה את השגיך ואת תרומתך, החליטה לצרף את שמך לרשימת
האישים – אנשי הסגולה- שעירנו מכבדת אותם ומתכבדת בהם.

על החתום

רון חולדאי- ראש עיריית תל-אביב יפו

וחברי המועצה

(מחיאות כפיים)

הענקת תעודת אזרחות הכבוד למר חיים גורי- על ידי ראשהעירייה- מר רון חולדאי

מר חיים גורי :

מכובד- ראש העיר וחברי המועצה, אני מודה לכם על ההחלטה להעניק גם לי- את התואר הרם הזה- אזרח כבוד של העיר, שבה נולדתי לפני 83 שנה.

איתי במעמד הזה- בני משפחתי מרחבי הארץ, חברי ילדות מן החולות האלה, אחי המשוררים והסופרים. רעי הלוחמים מהפלמ"ח ומצה"ל ומקרב ניצולי השואה, ועוד ועוד.

אני גאה לעמוד הערב ליד אזרחי הכבוד החדשים : אורנה פורת ויוסליה ברגנר, אמנית דגולה וצייר נפלא.

ברכתי שלוחה לרוני מילוא- ראש העיר לשעבר, שטרם למענה וזכה היום להוקרה הזאת עמנו. בבואו לארצנו בשנות ה - 30, עם מצעד המגפיים הנאצי בגרמניה ובאוסטריה, כתב הסופר גרשון שופמן- שהוא מתקשה להאמין שיכול להיוולד משורר בעיר שטוחת גגות. הוא בא מן הערים המגדליות, עם הגגות המרועפים. ובכל זאת נולדו בעיר הזאת ובשכונותיה הצמודות- משוררים ומשוררות, מן המיטב, ואזכיר קומץ מאלה שאינם פה אתנו : דליה רביקוביץ, דוד אבידן, יעקב שבתאי, יונה וולך. ולא אמנה את כל החיים, וגם לא את כל אלה שנפטרו.

וגם אני, שקדמתי להם, בהדסה שברח' נחלת בנימין. תל-אביב היתה בת 14 כאשר ראיתי בה אור יום. בה, בעיר הזאת החלו חיי, ורבים משירי, מספרי ומרשימותי העתונאיות- גלומים בה.

גדלתי בשכונת נורדייה, ליד השקמים העבותות, ליד דרך החול בה עברו שיירות גמלים פעמוניות, מדיפות איתרן- ברח' הכרמל, במעלה, עד שחצה את אלנבי ואת שוק הכרמל- לעבר יפו השכנה.

צריפנו עמד ברח' בוקי בן יגלי, במקום שבו נמצא היום חלקו הדרומי של דיזנגוף-סנטר. אילו חזה אבי ז"ל מראש את סיכוי הנדל"ן, הייתי מוריש לשלושת בנותי ולכל אשר להן- יותר מאשר צרור כתבי יד ובלגן במגירות, ואת צרותיו של עם ישראל- כפי שכבר ציינה זו- נועה בתי.

ראיתי עיר בבניינה, עיר מחר מתבשלת בעברים. יוצקת שמיים.

ראיתי למרבה הצער גם את חורבן גמנסיה הרצליה, בידי הברברים, ובניה ואזרחיה עומדים מנגד. ודאי היו עסוקים. חשבתי בלבי שעיר היא כל זמניה וכל קורותיה, קל וחומר ראשיתה וכל תולדות ימיה.

גם משוררים נולדו ונולדים בה, והשירה אינה מרפה ממנה, היא מתלווה לכל שמתרחש בה.

באתי אליה כאשר שרו בה – הבו לבנים, אין פנאי לעמוד אף רגע,
בנו הבנאים- אל פחד ואל יגע,
קיר אל קיר נרים, לקראת מכשול ופגע
כולנו נשיר המנון בניין ארצנו.
ביומו הראשון של נמל תל-אביב, עם מזח הבטון- כבר שרנו :
כל רב חובל ידע נא,
וכל ספן נוכרי
כי בארצנו פרי עמלנו- גם הנמל הוא עברי.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 11 -

בפתיחת יריד המזרח בשנת 1932, הייתי אז בן 9, ליד התחנה המרכזית הישנה, עם סמל הגמל המעופף- שרנו : ליריד המזרח שיר נשירה, נשמיע את שיר המחר.
נשאו ספינותינו אופירה
דגן ותירוש ויצהר.
ואחר כך הוא מדבר על היס התיכון, שהרי ארץ ישראל נפתחת גם דרומה וגם לים.
ועוף גמל- הלאה על, על שבעת ימים, טוס ופרח, יריד המזרח.
הכל היה מלא. ואני, שהתפלחתי עם חברי למגרשי הכדורגל החוליים, אני ששחקתי אתם בסבך השיחים והעצים של ואדי מוסררה, היום נתיבי איילון, ורואה את מגדלי עזריאלי שממשיכים לצמוח.
והיתה גם תל-אביב של בתי הקפה הספרותיים, של אולמי התאטרון.
והיתה גם הבוהימה התל-אביבית של העיר העברית הראשונה, העיר הלבנה, שהיתה שונה מכל בוהמה במדינות הים, בהיותה אחוזה בעם שלא חדל להילחם.
והיתה יפו- העיר השכנה. היום מקף קטן מחבר את שמות שתי הערים, אבל סיפורן כה שונה. יפו לא מרפה ממני. יפו העתיקה- מימי יונה הנביא.
יפו הערבית.
יפו הנחום- גוטמנית, המושכת בקסמיה המזרחיים .
מפעם לפעם אני יורד מההר הירושלמי וניצב על חוף ימה של העיר.
וכפי שאמר נתן אלתרמן- מאוהב בעיר הזאת בכל נפשי ומאודי.
והים המחבק בנימה ערירית את פרקי הבטן של העיר העברית.
שתים מבנותי חיות בעיר הזאת, עם נכדיהן.
בקרוב ימלאו לה 100 שנים. אני מברך אותה כבר כעת ליום הולדתה שיבוא.
לחייך תל-אביב
לחיינו.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

אזרח הכבוד הצייר יוסליה ברגנר.

(מחיאות כפיים)

הקרנת סרט על הצייר- יוסליה ברגנר.

(מחיאות כפיים)

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 12 -

גב' יונה אליאן:

יוסל'ה, אנו חולקים אהבה משותפת, גרוויסה ליבע- בשפת האידיש.
אז לכבודך- הזמרת והשחקנית חנה רוט תשיר שיר אהבה באידיש.

שיר אהבה באידיש- חנה רוט.

גב' יונה אליאן:

גיליתי שיש לנו עוד אהבה משותפת, וזו המוזיקה של נינו רוטה.
לכבודך תובל פטר ינגן ספר נעימות מתוך המוזיקה שליוותה את סרטיו של הבמאי- פרדריקו פליני.
אני אשב בצד, אאזין וגם אני אהנה.

קטע נגינה

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

ואני מתכבדת להזמין לבמה את אזרח הכבוד- הצייר יוסל'ה ברגנר, ואת ראש העירייה- בבקשה.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

אני אקרא את נוסח המגילה שאתה מקבל.
וזאת לתעודה כי יוסל'ה ברגנר כובד מטעם העיר תל-אביב יפו בתואר אזרח כבוד, על פי החלטת מועצת העירייה מיום ראשון, י"ז באלול תשס"ו – 10.9.2006.
דרך ארוכה וחובקת עולם עשית בצאתך מוורשה, עד הגיעך ב- 1950 לקרית האמנים בצפת, שאת נופיה ואנשיה ציירת ב- 7 שנותיך הראשונות בארץ.
בוורשה רכשת את ראשית אמנות הציור, ואת חינוכך היהודי השורשי, כבנו של המשורר האידי החשוב- מלך רביץ', ששמר על מחברת ציוריך הראשונים במשך עשרות שנים.
ב- 1937 הגעת לאוסטרליה והרחבת את מיומנותך בציור באקדמיה במלבורן, והיית לצייר- מן המובילים בציור המודרני שם.
במלחמת העולם השנייה שרתת 5 שנים בצבא האוסטרלי, ובא בעת נתת ביטוי בציורך לגורלם של יהודי פולין.
ב- 1957 השתקעת בתל-אביב. כאן ציירת את נופי העיר והארץ, שלובים בזכרונות ימי פולין שלך, ואת חווית בני העלייה הראשונה והשניה, ובוני תל-אביב.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 13 -

ב - 1955 הוענק לך פרס דיזנגוף לציור מטעם עיריית תל-אביב יפו, וציורך הוצגו בתערוכות, במוזיאונים, בגלריות, בארץ ובח"ל, וייצגו את ישראל בביאנלות הבינלאומיות. במוזיאון תל-אביב לאמנות הוצגה בשנת 2000 תערוכה רטרוספקטיבית מפרי מיכחולך. ב-1980 זכית בפרס ישראל לאמנות. לאורך השנים הקדשת מיצירתך גם לתאטרון. ביצעת תפאורה למחזות רבים, בהם מחזותיו של ניסים אלוני- חברך הקרוב, ואיירת עשרות ספרים, לרבות ספרי אביך, ספרי שלום עליכם, י.ל. פרץ, חיים נחמן ביאליק, ש"י עגנון, יאנוש קורצ'ק, ניסים אלוני ויונתן רטוש. מועצת עיריית תל-אביב יפו, בהוקירה את השגיך ואת תרומתך, החליטה לצרף את שמך לרשימת האישים- אנשי הסגולה- שעירנו מכבדת אותם ומתכבדת בהם.

על החתום

רון חולדאי- ראש עיריית תל-אביב יפו
וחברי המועצה.

(מחיאות כפיים)

הענקת תעודת אזרחות הכבוד למר יוסל'ה ברגנר- על ידי ראש העירייה מר רון חולדאי

מר יוסל'ה ברגנר:

אזרח כבוד של תל-אביב- הפכתי להיות "אונדן פושען", זה פעם עגנון אמר. מזל טוב לאורנה פורת, חיים גורי ורוני מילוא. עכשיו על תל-אביב: תל-אביב- בונים-הורסים, בונים-הורסים, בונים-הורסים, אבל תל-אביב תמיד נשארת תל-אביב.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

ואחרון בין אזרחי הכבוד של הערב, מי שהיה ראש העירייה השמיני של העיר תל-אביב יפו- רוני מילוא.

(מחיאות כפיים)

הקרנת סרט על רוני מילוא

(מחיאות כפיים)

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 14 -

גב' יונה אליאן:

רוני, אתה מאוד אוהב את אריק אינשטיין, נכון?

מר רוני מילוא:

נכון.

גב' יונה אליאן:

גם אריק אינשטיין מאוד אוהב אותך, זה רק שהוא לא אוהב להופיע.
אז אנחנו התחכמנו ומצאנו דרך להביא אותו לכאן.
דוד דאור הקליט באלבומו דואט מרגש מאוד, והם יחד ישירו את שירו של יהודה עמיחי- אהבנו
כאן, ללחן של דוד דאור.

(מחיאות כפיים)

קטע שירה

גב' יונה אליאן:

רוני, אתה מאוד אוהב את השיר לתת, ואני רוצה לתת לך את הביצוע הבא של השיר.

השיר לתת

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

אני מתכבדת להזמין לבמה את אזרח הכבוד- רוני מילוא ואת ראש-העירייה.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

אני אקרא את נוסח המגילה.

וזאת לתעודה כי רוני מילוא כובד מטעם העיר תל-אביב יפו בתואר אזרח כבוד, על פי החלטת
מועצת העירייה מיום ראשון, יז' באלול תשס"ו 10.9.2006.
משחר נעוריק בעירנו הועדת עצמך למילוי שליחות ולעשייה למען הכלל, לתועלת המדינה ולטובת
העיר תל-אביב, שבה נולדת כבן הדור הראשון לילדי מדינת ישראל.
בעודך תלמיד בית הספר התיכון נבחרת לכהן כראש עיר הנוער שארגנה אז העירייה.
כסטודנט למשפטים באוניברסיטת תל-אביב כיהנת כיו"ר התאחדות הסטודנטים בישראל ושקדת
על שיפור מעמדם והחלצותם למשימות הכלל.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 15 -

היית מהבולטים בצעירי המפלגות בארץ, כאשר נבחרת בן 28 לכנסת, ופעלת בה 15 שנה- כיו"ר ועדת העלייה והקליטה, כמ"מ יו"ר הקואליציה, ואף כיו"ר סיעת הליכוד. לאחר מכן, בממשלות האחדות הלאומית- שימשת כשר החוץ, והוספת לשמש כשר בממשלות ישראל עד 1992.

5 שנים- בין השנים 1993-1998 הטבעת את חותמך על עירנו כראש עירייתה, ושקדת על שיפור דמותה ותיפקודה וקידום בנייתה לגובה, ועידוד הקשר עם אחותה יפו- שבה פתחת לשכת ראש עיר נוספת, לרווחת תושביה וטיפוחה.

כן תיזכר בהנהגת יום לימודים ארוך בשכונות דרום העיר ומזרחה, וטיפוח מערכת חינוך גדולה ומעולה יותר, ובשקידה על מרכזיותה של תל-אביב יפו בחיי התרבות של מדינת ישראל.

מועצת עיריית תל-אביב יפו- בהוקירה את השגיך ואת תרומתך, החליטה לצרף את שמך לרשימת האישים- אנשי הסגולה, שעירנו מכבדת אותם ומתכבדת בהם.

על החתום

רון חולדאי- ראש עיריית תל-אביב יפו
וחברי המועצה

(מחיאות כפיים)

הענקת תעודת אזרחות הכבוד למר רוני מילוא- על ידי ראש העירייה- מר רון חולדאי

(מחיאות כפיים)

מר רוני מילוא:

אני לא מתכוון בשעה הזאת לנאום נאום ארוך, רק $\frac{3}{4}$ שעה.

אני רוצה בעיקר להודות, קודם כל להודות באמת לראש העיר ולמועצת העיר – על הכבוד שנפל בחלקי, ואני לא אומר את זה רק בצד המליצה- לקבל את התואר של אזרח כבוד של תל-אביב, ולהיות יחד- קודם כל עם השלושה שקיבלו היום את התואר אזרח כבוד, שזה כשלעצמו כבוד לא קטן, גדול מאוד – בשביל כל אחד וודאי בשבילי:

אורנה פורת- שראינו את הכל כאן היום ושמענו.

ויוסל'ה ברגנר, שאני אוהב מאוד את ציוריו. הוא היה חבר טוב של האבא של רעייתי-אלישבע. וכמובן חיים גורי.

שלושתם הם אזרחי כבוד- שכבוד לי להיות אתם היום אזרח כבוד של העיר תל-אביב יפו.

שלא לדבר על הרשימה הארוכה שראינו אותה כאן, ואני יכול להגיד היום בקלות- אני ואלברט אינשטיין- ביחד. שלא לדבר על כל הרשימה האחרת שישנה שם, שכל אחד מהם זה תותח כבד בפני עצמו.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 16 -

אני רוצה להודות גם, בדרך כלל אני לא עושה את זה, אף פעם אני לא עושה את זה, אבל היום אני גם נרגש, וגם מרגיש את התחושה הפנימית הזאת לומר את הדברים:

ההודות לשלושת האי שלי, שהם באמת א, א, א.

זה אלישבע אשתי- ואריאל ואפרת- הילדים שלי,

(מחיאות כפיים)

שבאמת הם מלווים אותי במשך כל השנים הארוכות האלה, אלישבע שנים יותר, ואריאל קצת פחות שנים, ואפרת קצת פחות שנים, ובעצם סובלים לא מעט מהפעילות הציבורית הזאת, שהתחלתי בה באמת משחר נעורי- כפי שנאמר בכתב אזרחות הכבוד שקראה כאן יונה קודם, והלכו אתי תמיד באהבה גדולה ובתמיכה גדולה. ובאמת, אלישבע – אני יכול להגיד לך- שבלעדיך, ובלי התמיכה הזאת, ובלי העצה הטובה, ובלי החכמה שלך, לא הייתי יכול להחזיק בכל התהפוכות והמהמורות של החיים הציבוריים- שהיו לא קלים.

(מחיאות כפיים)

השלישי שאני רוצה להודות לו- זה מי שבגללו אני בעצם עומד כאן היום, ואני נבחרתי והלכתי בכלל לראשות העיר, שזה האיש שהקדיש 20 שנה לבנייתה של העיר תל-אביב יפו ולפיתוח העיר כמרכז העסקים והתרבות של המדינה, זהו ידידי- שלמה להט- צייץ, שנמצא כאן אתנו.

(מחיאות כפיים)

אני חושב שמעטים מכירים את הסיפור- שאני באתי לציץ הביתה, יחד עם מי שהיה אז יו"ר הליכוד, עדיין לא ראש ממשלה, בנימין נתניהו, ובאנו לציץ' לשכנע אותו לרוץ לקדנציה נוספת. והוא לא הסכים. אתם מכירים את צייץ, הוא עקשן, ולא הסכים בשום אופן. ואנחנו ישבנו לילה אחד, ועוד לילה, וזיוה עזרה לנו, ובאמת ניסתה גם כן לשכנע אותו. היא ריחמה עלינו, כל כך ביקשנו ממנו שיתמודד, ובסוף מה אומר לי צייץ? תשמע, אם זה כל כך טוב, תלך אתה. ככה. ומאותו רגע התחיל העסק הזה לעבוד, ואני נכנסתי – כמו שחלק וודאי זוכרים פה, שהיו פעילים מאוד איתי, נכנסתי מאוחר מאוד לקמפיין הזה, ועבדנו קשה, והצלחתי להיבחר. וציץ', אני באמת מודה לך שאז שלחת אותי לשליחות הזאת לראשות העיר תל-אביב יפו, כי באמת- כפי שנאמר גם בסרט, אלה היו 5 שנים שמאוד מאוד נהייתי בהן. נהייתי מהעבודה, מהיצירה, ומהעבודה עם אנשים.

אני רוצה להודות גם לכל החברים שבאו הנה ונשארו עד עכשיו, שזה גם כן הקרבה לא קטנה, ערב ארוך. להודות למיכל- שעובדת איתי כבר כל כך הרבה שנים,

(מחיאות כפיים)

ובעצם היא עושה הכל, אני רק מאחורנית ככה ברקע.

אני רוצה להודות לשני חברים טובים שלי- שהיו כאן ונאלצו לעזוב כשהערב התארך, שכשעזבתי את הפוליטיקה והתחלתי בעולם העסקים- שאני מאוד נהנה ממנו, הם אלה שסללו לי את הדרך-

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה חגיגית לא מן המניין מס' 54
טכס הענקת אזרחות כבוד
מתאריך כ"ו כסלו תשס"ז (17/12/06)

- 17 -

נוחי דנקנר ואבי פישר- שהיו פה והלכו, שבאמת איפשרו לי להכנס לעולם שלא הכרתי קודם, לא ידעתי אותו מקרוב, להכנס אליו בדרך כל כך טובה, כל כך מוצלחת.
וכל אלה שליוו אותי בדרך, נמצא פה איתן, נמצאים פה אחרים, אני לא אנקוב בשמות כולם, שבאמת הלכו אתי לאורך כל הדרך בעולם החדש הזה- שהוא עולם שאני נהניתי מכל רגע בו, ואני עדיין נהנה, ואני מקווה שאמשיך להנות עוד הרבה שנים מעשייה בתחום הזה. זאת אומרת, לכל אלה שדאגו- אני לא חוזר לפוליטיקה, אם מישהו היה מודאג קצת. ואם מישהו מאוד רוצה- אני אחשוב על זה.

אז אני רוצה שוב להודות לכולכם שבאתם הנה. נמצאים פה אנשים שמאוד יקרים לי: האחים שלי ובני המשפחה שלהם, ישנו פה דודי- האח של אמי ז"ל, שלצערי הורי לא ראו אותי מגיע לראשות העיר, הם ראו אותי בתפקידים אחרים קודם לכן, אבל לא לראשות העיר. ובאמת להודות לכל אלה שנמצאים פה, שכל אחד מהם- יש לו פרק בחיים שלי, בתקופות הפעילות הציבורית שלי, שאני חושב שאין רגע יותר נעים ומאושר מהרגע הזה, שאני יכול לעמוד פה היום, לקבל את אזרחות הכבוד של העיר שאני כה אוהב- של תל-אביב יפו, ולהיות יחד עם רשימה כל כך גדולה ומכובדת של אזרחי כבוד של העיר תל-אביב יפו.
תודה רבה לכולכם.
ומעומק הלב אני מודה על הכבוד והעונג שהיו לי.
תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

גב' יונה אליאן:

תם הטקס.
אנו מאוד מודים שהייתם כאן אתנו, מודים לכם.
מאחלים לכם חג שמח.
ואתם כולכם מוזמנים לקבלת הפנים באכסדרה.
לילה טוב.

הטקס ננעל בשעה 21:45

מ"מ היו"ר

מנכ"ל

ערכה: גלילה בן חורין, מזכירת המועצה